

tioner fremkom der temmelig forskellige Resultater. Det fremgaar heraf, hvor farligt det er, naar der skal bygges paa en enkelt Stations Resultater. Frøkontrolstationen arbejder ganske vist samvittighedsfuldt og udmærket godt; men med Hensyn til Græsarter har det overordentlig store Vanskelighed, at konstatere, hvorledes forskellige Arter af samme Sort Græs ere blandede sammen i en Prøve, og for Røefrøs Bedkommende tror jeg, at Frøkontrollen ligefrem staar magtesløs; der tror jeg ikke den kan sige, hvilket er hvilket.

Endelig skal jeg kortelig omtale § 8. Dens 4de Stykke bestemmer, at naar Voldgiftsmændene ikke kunne blive enige om Valget af en Opmand, skal Retten i den Jurisdiktion, hvor Køberen bor, vælge en Opmand. Jeg anser ikke dette for ganske heldigt, fordi det i mange Tilfælde vil blive overordentlig vanskeligt at finde en fuldt ud kvalificeret Mand til at være Opmand. Jeg vilde anse det for heldigt, hvad jeg ogsaa i Fjor udtalte i Udvalget, men som den Gang blev forkastet, at for Foderstoffers Bedkommende blev det her i Kjøbenhavn Voldgifts- og Bedømmelsesudvalget, der traf Bestemmelse om en kyndig Opmand, og for Markfrøs og Sædefrøs Bedkommende Voldgifts- og Bedømmelsesudvalget for Frøhandelen. Herimod vil man selvfølgelig indvende — og jeg skal anerkende Indvendingens Berettigelse — at Opmanden saa vælges ene og alene af Handelsstanden, men man kunde jo oprette et Par større Bedømmelsesudvalg, et for Jylland og et for Derne, sammensatte af Repræsentanter baade for Landbruget og Handelsstanden, og saa lægge Sagen i deres Haand. Men at træffe en Afgørelse som den foreslaaede, der er saa lidet betryggende, i mange Tilfælde ogsaa for Køberen, synes mig meget uheldigt.

Efter de Anfør, som jeg her har fremført, og som jeg i øvrigt kunde supplere med mange andre, hvormed jeg dog ikke skal trætte Tinget paa nærværende Stadium, vil det høje Ting forstaa, at jeg ikke ønsker Loven fremmet. Jeg tror absolut, den vil blive en Skuffelse for dem, hvis Interesser den egentlig skalde værne, og at den i alt Fald vil berede meget store Vanskeligheder for en anden Samfundsklasse, Handelsstanden, er en afgjort Sag. I det hele taget synes jeg ikke, at der er Anledning til at gaa denne Vej for at komme en enkelt Stand til Hjælp. Jeg erkender, at denne Stand arbejder under vanskelige Forhold, men det er næppe Vejen til at komme den til Undsætning, og jeg ser ikke, at der overhovedet er noget godt i, at der vedtages Undtagelses-

love, Love, som fastsætte Straffebestemmelser for en enkelt Samfundsklasse. Den Slags Love vil aldrig blive venligt modtagen af den Samfundsklasse, hvis Interesser blive saa stærkt berørte, som det ser ved denne Lov.

Gustav Hansen: Jeg kan, hvad Handelen med Foderstoffer, Markfrø og Sædefrø angaar, ganske slutte mig til de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund). Ligesom han mener jeg, at en Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side paa dette Omraade er unødvendig, saa meget mere som Handelen med disse Stoffer jo i en lang Arrække har udviklet sig til en saadan Højde, at den vistnok ikke findes saa god andesteds. Det vilde ogsaa være meget at beklage, om de tvungne Former, som tilsigtes indførte ved dette Lovforslag, skulde trænge ind paa dette Gebet, thi det vilde i høj Grad skade og afbryde den Udvikling, som hidtil har fundet Sted og vistnok endnu finder Sted. Og foruden dette, at der ikke synes at være nogen Nødvendighed for, at Lovgivningsmagten trænger ind paa dette Omraade, tror jeg ogsaa, at der derved vil gøres mere Skade end Gavn. Andre Talere have her i Tinget dvælet udsforligt ved disse Punkter, og jeg skal derfor kun i Korthed berøre dem. Først og fremmest vil det jo være øjensynligt, at et ganske usideligt Besvær vil blive Følgen for den daglige Handel, Besvær med Udstedelsen af en Masse Dokumenter, Prøvers Udtagelse, Indpakning, Forsendelse o. s. v.; og det synes at være ret urimeligt, at en Mand, som ikke selv ønsker et Garantidokument, skal modtage et saadant og maaste af den Grund skal vente i lang Tid paa at saa sine Varer udleverede. Der vil ogsaa ligge en stor Fare for Sælgeren deri, at Frøanalysen ikke kan være nogen absolut sikker Analyse, idet der, som det tidligere er paavist, kan findes et stort Spring i Analyserne; og for Foderstoffers Bedkommende er det jo saa, at Varen, som sælges, umulig kan være en saa egal Vare, at man kan være aldeles sikker paa, at den Prøve, som afgives, absolut svarer til det Parti, som skal sælges derefter, naar det bliver undersøgt ad temist Vej. Jeg tror, at dette vil bevirke, at saare mange, ja maaste de fleste hæderlige og samvittighedsfulde Købmænd ville trække sig bort fra denne Handel, og det kan sandelig Forbrugerne ikke være tjente med. Der vil ved denne Lov blive skabt en vis Tryghedsfølelse hos Forbrugerne, navnlig hos den mindre Forbruger; han vil ræsonere saa-